

Dosarul nr. 2ra-1143/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: O. Parfeni)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: I. Secrieru, V. Mihaila, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Alexandru Condrea, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Alexandru Condrea împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Global Distribution” cu privire la încasarea salariului restant, a penalității, a dobânzii de întârzierii, a salariului pentru lipsa forțată de la muncă, anularea procesului-verbal din 31 mai 2016, a ordinului de concediere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul declarat către Alexandru Condrea și s-a menținut hotărârea din 04 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 10 mai 2018, Alexandru Condrea a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Global Distribution” cu privire la încasarea salariului restant, a penalității, a dobânzii de întârzierii, a salariului pentru lipsa forțată de la muncă, anularea procesului-verbal din 31 mai 2016, a ordinului de concediere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza contractului individual de muncă nr. 002/15 din 01 decembrie 2015, persoana juridică SRL „Domo Group”, care prin Decizia Camerei Înregistrării de Stat privind înregistrarea modificărilor din 28 aprilie 2016 s-a modificat în SRL „Global Distribution”, în persoana directorului Iulian Savin, a angajat în calitate de salariat, persoana fizică Alexandru Condrea.

Alexandru Condrea a notat că conform pct. 3 al contractului individual de muncă, a fost angajat în calitate de vicedirector în cadrul companiei SRL „Domo Group” cu salariul lunar de 30000 lei, însă deși conform contractului, cât și a ordinului nr. N 6A/2015 din 01 decembrie 2015, a fost angajat în calitate de vicedirector în cadrul SRL „Domo Group”, cu salariul de 30000 lei, și-a îndeplinit obligațiile de funcție, dar pârâta până în prezent nu i-a achitat salariul conform funcției pe care o exercită.

Reclamantul a precizat că s-a adresat pârâtei cu o pretenție, prin care a solicitat să-i fie achitat salariului restant și a tuturor plăților obligatorii, aceasta fiind

recepționată de angajator la 04 mai 2018, însă până în prezent nu a fost executată obligația de a achita salariul, ceea ce impune să se adreseze cu prezenta cerere în vederea încasării salariului restant, penalității, dobânzii de întârziere și a prejudiciului moral, deoarece conform pct. 10 din contractul individual de muncă nr. 002/15 din 01 decembrie 2015, pârâta s-a obligat să achite salariu până la data de 15 a lunii următoare, obligație care nu a fost executată de aceasta.

Alexandru Condrea a mai menționat că anterior pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a aflat spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Condrea împotriva SRL „Global Distribution” cu privire la încasarea salariului restant, a penalității, a dobânzii de întârziere pe perioada 15 decembrie 2015 – 15 februarie 2017, proces care a fost încetat, în legătură cu soluționarea amiabilă a litigiului, fiind admis renunțul reclamantului la acțiune prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 31 martie 2018.

Mai mult, reclamantul a specificat că deși părțile au fost anterior în litigiu, pârâta ulterior și până în prezent își neglijează obligația de a achita toate plățile ce i se cuvin, iar perioada 16 februarie 2017 – 05 mai 2018, salariul calculat, dar neachitat constituie 442109 lei. Totodată, în ordinea art. 330 alin. (2) Codul muncii, pârâta urmează să achite o penalitate în sumă de 276435 lei.

Alexandru Condrea a relatat că în condițiile în care salariul reprezintă o valoare patrimonială, care ilegal este reținut de către pârâta și îl folosește în propriile interese, consideră că sancțiunea civilă prevăzută de art. 617, 619 Cod civil, urmează a fi aplicată și să fie percepută ca o dobândă de întârziere pe perioada 16 februarie 2017 – 05 mai 2018, în sumă de 40431,99 lei.

Astfel, pârâta pe întreaga perioadă de activitate a sa în funcția deținută, nu și-a executat obligația de a achita salariu, privându-l de mijloace financiare necesare pentru a-și întreține familia și pe el personal, cauzându-i stres, disconfort și umilință, iar pentru a acoperi prejudiciul moral cauzat, reclamantul solicită să-i fie achitate 2 salarii medii, ce reprezintă suma de 60000 lei.

Alexandru Condrea a solicitat încasarea din contul SRL „Global Distribution”, salariul restant pe perioada 16 februarie 2017 – 05 mai 2018 în sumă de 442109 lei, penalitatea în sumă de 276435 lei, dobândă de întârziere în sumă de 40431,99 lei, prejudiciul moral în sumă de 60000 lei.

La 12 octombrie 2018, Alexandru Condrea a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Global Distribution” cu privire la anularea procesului-verbal din 31 mai 2016 cu privire la lipsa actelor angajatului Alexandru Condrea, anularea ordinului de concediere nr. 1/c/2016 din 01 iunie 2016 și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a notat că în cadrul ședinței de judecată din 03 octombrie 2018 de examinare a cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de el împotriva SRL „Global Distribution”, administratorul pârâtei a prezentat ordinul nr. 1/c/2016 din 01 iunie 2016, prin care Alexandru Condrea a fost demisionat din funcția deținută, conform articolului 86 lit. h) al Codul Muncii, procesul-verbal din 31 mai 2016 cu privire la lipsa actelor angajatului Alexandru Condrea, nota informativă din 19 mai 2016, nota informativă din 31 mai 2016 și tabeluri de evidență a folosirii timpului de muncă pentru lunile februarie 2016-iunie 2016.

Alexandru Condrea a specificat că ordinul din 01 iunie 2016 niciodată nu i-a fost adus la cunoștință, deși, ordinul de demisionare din funcție a fost emis la 01 iunie 2016, a continuat să activeze la întreprindere, fapt confirmat și prin încheierea Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 31 martie 2017.

Reclamantul a indicat că din conținutul ordinului contestat, prin prisma art. 210, art. 86 alin (1) lit. h) Codul Muncii, se constată că angajatorul SRL „Global Distribution” nu a menționat în actul de concediere, ziua, ora, data, luna și anul când salariatul a admis abaterea disciplinară, adică a lipsit mai mult de 4 ore consecutive de la serviciu, iar aceste circumstanțe constituie temei de anulare a ordinului. La fel, pârâtul nu a efectuat ancheta de serviciu și nu a solicitat explicații de la salariat, în conformitate cu prevederile Codului muncii.

Prin încheierea din 12 decembrie 2018 a Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani, cauzele civile au fost conexe într-un singur proces, fiindu-le atribuit nr. 2-1216/18 (vol. I, f.d. 79-80).

La 12 februarie 2019, Alexandru Condrea a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând încasarea din contul SRL „Global Distribution” a salariului restant pe perioada 16 februarie 2017 – 01 octombrie 2018 în sumă de 562109 lei, penalitatea în sumă de 276435 lei, dobânda de întârziere în sumă de 40431, 99 lei, prejudiciul moral în sumă de 60000 lei; anularea procesului-verbal din 31 mai 2016 cu privire la lipsa actelor angajatului Alexandru Condrea, anularea ordinului nr. 1/C/2016 din 01 iunie 2016 prin care a fost demisionat din funcția deținută din 01 iunie 2016 conform art. 86 lit. h) al CM (lipsa nemotivată de la serviciu); încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu începând cu 04 octombrie 2018 până la data de emiterii hotărârii judecătorești, a prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 04 septembrie 2019 a Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Alexandru Condrea (vol. I, f.d. 169, 177-184).

La 13 septembrie 2019, Alexandru Condrea a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii, casarea hotărârii din 04 septembrie 2019, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Alexandru Condrea și s-a menținut hotărârea din 04 septembrie 2019 a Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru (vol. I, f.d. 230-242).

În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că deși reclamantul/apelantul pretinde încasarea din contul SRL „Global Distribution” a salariului restant pe perioada 16 februarie 2017-01 octombrie 2018 în sumă de 562109 lei, acesta nu a activat în perioada pentru care pretinde salariul. Or, potrivit art. 128 alin. (1) Codul muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

La fel, Colegiul a considerat că sânt nefondate pretențiile privind încasarea penalității în sumă de 276435 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 40431, 99 lei și prejudiciului moral în sumă de 60 000 lei, deoarece aceste sânt subsecvente pretenției de încasare a salariului restant. Totodată, Colegiul a respins ca nefondate argumentele invocate în apel precum că, deși, ordinul de demisionare din funcție a fost emis la data de 01 iunie 2016, Alexandru Condrea a continuat să activeze la

întreprindere, fapt confirmat și prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 martie 2017. Or, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 martie 2017, a fost admis renunțul reclamantului Alexandru Condrea la acțiune și procesul în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Condrea Alexandru împotriva SRL „Global Distribution” cu privire la încasarea salariului restant, pentru perioada 01 decembrie 2015-15 februarie 2017, a penalității, a dobânzii de întârziere și a prejudiciului moral, iar procesul de jucată a fost încetat.

Cu referire la argumentul invocat în apel și anume că, prin cererea din 02 martie 2017 (f. d. 62 vol. I) adresată lui Alexandru Condrea din partea SRL „Global Distribution”, se confirmă, că apelantul a dus activitate în cadrul întreprinderii, instanța de apel a considerat că este nefondat. Or, din textul cererii rezultă că acesta nu își îndeplinește atribuțiile de serviciu, cu atât mai mult că cererea este semnată de către administratorul adjunct, Ion Chiriac.

În acest sens, instanța de fond just a reliefat faptul că, deși reclamantul/apelantul pretinde că a activat în funcție de vice-director, ceea ce prezumă că, deținând funcția de vice-director a avut acces la documentele contabile, financiare și alte documente legate de genul de activitate a pârâtului, Condrea Alexandru nu a prezentat probe pertinente, care să dovedească faptul că a activat de fapt în cadrul SRL „Global Distribution” și a îndeplinit o anumită muncă, pentru care, la caz, prin cererea dedusă judecătii, urmărește/pretinde încasarea salariului și a altor plăți salariale, dar care și justifică emiterea ordinului de eliberare din funcție a lui Condrea Alexandru.

La 25 iunie 2020, Alexandru Condrea a declarat recurs împotriva decizie din 26 mai 2020, a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate și hotărârea din 04 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanța de apel a admis erori grave în aplicarea prevederilor de drept material și procedural, ceea ce a condus la soluționarea greșită a cauzei, precum și la prejudicierea drepturilor și libertăților fundamentale ale sale și anume dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 par. 1 CEDO.

Mai mult, Alexandru Condrea a relatat că constatările și concluziile instanței de apel sunt neîntemeiate. Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții, trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă.

La 15 iulie 2020, în adresa intimă a fost expediată copia cererii de recurs depusă de către Alexandru Condrea, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (vol. III, f.d. 15).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, prin scrisoarea nr. 5532 din 25 iunie 2020, copia deciziei recurate a fost expediată participanților la proces (vol. II, f.d.

243), însă date despre recepționarea adecvată a actului judecătoresc contestat, la materialele cauzei nu sunt.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Alexandru Condrea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandru Condrea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a permite instanței de judecată de a reține existența temeiului prevăzut la articolul 433 lit. a) Cod de procedură civilă. În atare condiții, conjunctura respectivă confirmă că marja de apreciere a instanței de recurs nu a fost disproporționată cu obiectivele securității raporturilor juridice și bunei administrări a justiției, după caz, s-a accentuat rolul instanței supreme de a interpreta uniform legea și de a soluționa litigiile apărute în cadrul aplicării legilor, în raport cu obiecțiile formulate în recurs. Deci, în opinia instanței, normele de drept nu au format un obstacol care să afecteze esența dreptului recurentului de acces la instanță.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de articolul 6 parag. 1 din C.E.D.O., instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză și de trăsăturile speciale ale procedurii în ordine de recurs (a se vedea, inter alia, *Latourniere vs Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). În concepția instanței europene, articolul 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind lipsit de șanse de succes (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45; *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag. 46; *Guelfucci vs Franța*, 3 iulie 2018, parag. 42 - 44). Aceste raționamente se transpun direct în cazul de față, de vreme ce esența și temeiurile din recursul dedus judecății, inclusiv și argumentele din el, nu sunt în stare să afecteze legalitatea deciziei atacate sau a procedurii în ansamblu.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Alexandru Condrea, urmează a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Alexandru Condrea.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu